

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za-oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji 23. maja.

Za usodo vladnih predlog o regulaciji valute odločilna stranka, nemška levica, izrekla se je danes po svojem načelniku Plenerju o tej reči in sicer tako, da finančni minister tega odgovora ne more biti nič kaj vesel. Der Liebe Müß' umsonst! Koliko se je trudil dr. Steinbach, da bi pridobil svojim predlogom potrebno zaslombo — opravil ni ničesar. Plener se sicer ni izrekel proti regulaciji valute, obratno, principijelno je zanjo unet, ali pridržal si je pravico popolniti vladni načrt. Nemška levica se upira zlasti določbi, da bode vlada šele pozneje ukrenila, kdaj je začeti plačevati v gotovini, a finančni minister rekel je v svojem ekspozéju, da raje odstopi, nego si dal v tem oziru roke vezati. Nemška levica nikakor ni voljna odnehati in ker ima vladna predloga še dovolj drugih protivnikov, je nevarnost zlasti za ta del valutne predloge prav resna. Razen Plenerja govorila sta še poslanca Lueger in Biankini proti predlogi in to z velikim uspehom. Protivniki vladne predloge se hitro množe — to je splošni utis; kurs slovenskih glasov rase vsled tega.

Na dnevnem redu današnje seje bila je samo razprava v valutnih predlogah. Oglasili so se še nastopni govorniki: pro: dr. Plener, contra: Newirth, Suess, Stalitz in Slavik.

Posl. Plener pravi, da se bode za sedaj imenom svoje stranke le splošno izjavil. Odkar se je rodila naša stranka, zagovarjala je vedno ureditev avstrijskega denarstva in se kazala prijazno vsaki nameri, odpraviti papirnati denar. Tega jej ne velevajo oziri na interese posamnikov, nego oziri na moč in veljavo države, na konsolidovanje državnih financ in državnega kredita, ker je urejeno denarstvo zajedno tudi v korist vsakemu posamnemu državljanu. Malovredna papirna valuta je vsakemu državljanu v škodo, bodisi konsument ali producent, trgovec ali služabnik, dobivajoč gotovo plačo. Mi želimo stabilizacijo veljave v pravem pomenu besede, odpraviti bočemo menjavo arije navzgor in navzdol. Ako se hoče to doseči po zakonski določitvi paritete mej papirnatim goldinarjem in izvestno količino zlata, potem se je doseglo samo to, da se vrednost avstrijskega goldinarja ne more

povečati, ni se pa doseglo to, da se ta vrednost ne more zmanjšati. Vladne predloge nam ne kažejo, po katerem načrtu misli uprava doseči oba ta smotra. Odseku bode torej določiti, če je dovolj storjeno, da se omogoči samo nakup zlata, ali če ne kaže ukreniti še drugih določb. To je naše stališče, na tej podstavi mislimo delovati v odseku in trudili se bodemo kar najbolj mogoče, zakaj odprava papirnatega denarja je dolžnost vseh avstrijskih strank. Sedanje denarne razmere so posledica prenesrečnih dogodov v zgodovini avstrijskih financ, in če je odpravimo, povzdignil se bode ugled države v vsi Evropi, kdor pa je v dosegu tega smotra kaj storil, pridobil si se lepo zaslugo za svojo domovino. Ta akcija mora pa biti resna, nje uspeh mora biti zajamčen. Pod tem pogojem in pridržujé si pravico izražati svobodno svoje mnenje ter kritikovati predloge, pridržujé si pravico staviti različne preminjevalne nasvete, ustopili bodemo v odsek in se udeležili razprav.

Posl. Jax priznava, da ima finančni minister resno voljo izvršiti reformo valute, obžaluje pa, da se v nekaterih točkah ne more z njim strinjati. Če se hoče, da naj zlato stabilizuje valuto, treba ga je v to dovolj imeti. Zato pa po predlogi ni uprava zadostno skrbna. Govornik pravi, da ni prepričan o potrebi, uvesti zlato valuto. Avstrija potrebuje vsako leto, da pokrije obresti od svojih dolgov, 100.000 kg zlata, producira pa komaj 20 kg. Angleška ima zlato valuto, a kurs vzlic temu ni stalen, na Francoskem pa je kurs stalen. Mnoge države imajo na podstavi bimetalizma urejeno vrednoto, a vzlic temu prospevajo prav dobro. Agrarna združitev uvaževala je vprašanje o zlati valuti stvarno in ni dala na svojo sodbo političnim tendencijam nikakega upliva; določila se skrbno vprašanja, katera treba končno rešiti, ker bi sicer agrarna združitev ne mogla glasovati za upeljavo zlate valute.

Posl. Schneider dokazuje, da je borzno novinarstvo že več let pripravljalo tla za regulacijo valute. Kdor prebavi vse to, kar se je pisalo o tej stvari, se prepriča naposled, da prav za prav ničesar ne vé. Posledice vladne predloge, če se vsprejme, so jasne: doslej dobivali smo za svoj goldinar v inozemstvu skoro 100 krajcarjev, odslej pa jih bodemo dobivali samo 84.

Posl. Lueger sodi, da se tu ne gre za na-

rodnostna ali strankarska vprašanja, ampak jedino le za gospodarsko reč. Papirnati denar je dokaz našega blagostanja; upam, da se bodo zjedinele vse stranke, da rešijo ljubi naš papirnati denar ministrovih napadov. Samo sovražniki Avstrije nam hočejo usiliti zlato valuto. Tu v zbornici se doslej nihče ni upal zagovarjati jo in tudi govor Jaworskega je prav za prav naperjen proti vladni predlogi, čeprav je bil njegov govor le malo jasen. Avstrije sovražniki hočejo zlato valuto. General Klapka bil je sovražnik Avstrije. Kako so ga ljubili, pokazalo se je pri njegovem pogrebu. Ta mož je hotel popolno nezavisnost Ogerske, in kdor to hoče, je sovražnik Avstrije. Rojaki njegovi ga slave, torej so tistih mislij, kakor je bil on. Ogerska hoče zlato valuto. Toda Avstrija ima še več soražnikov, ne samo v Budimpešti, ampak tudi tukaj. Govornik polemizuje na to z „N. fr. Presse“, „Wiener Tagblatt“, „Vaterland“ in s posl. Steinwenderjem ter razpravlja potem o posledicah reforme valute na Italijanskem in na Nemškem. Tam je škoda zadela kmetovalce in tudi v nas bi se to isto zgodilo. Kdo pa hoče zlato valuto? Kmetovalec ne, fabrikant in delavec tudi ne. Kdo torej? Zlata internacionalka in njeni pilepki je žele, da bi narode mogli dobro opliniti. Sedanje razmere so ugodne za uvoz in za izvoz. Avstrija bode prisiljena nakupiti zlata, da bo mogla z zlatom plačevati. Potem pa se bode to zgodilo, kar smo že često doživeli, finančni minister bo v škripcih. Če bi bil on sam v škripcih, bi meni malo mar bilo zanj. (Burna veselost.) Ker pa bodo s finančnim ministrom vred v škripcih tudi vsi narodi avstrijski, torej tudi jaz, moram se braniti. (Nova burna veselost.) Vse avstrijske dežele so proti zlati veljavi. Gališka, odločivni faktor, je proti njej; na Češkem so proti njej Čehi, pa tudi Nemci, na Gorenjem Avstrijskem izrekel se je proti njej deželni zbor. Radoveden sem, bodo li tisti, ki so gorenjeavstrijski deželni in državni poslanci, glasovali tukaj, pod nadzorstvom, (Živa veselost.) za zlato valuto, tukaj, kjer so na vrvi Njega ekselence grofa Taaffeja in prezvestega njegovega hlapca Fridolina Hohenwarta. (Živo in dolgo odobravanje. Splošna veselost.) Na Solnograškem je ljudstvo proti zlati va-

LISTEK.

Štirinajst dnij v Toplicah.

I.

Pokojnega Jurčiča mučil je nekaj časa revmatizem v ramenu leve roke tako hudo, da se ni mogel sam oblačiti. Ko sem mu nekda pomagal oblačiti suknjo in sem se prijateljsko pošalil, da ne umem, kako da bi trganje prouzročevalo tako krute bolečine, zapretil mi je Jurčič: „Le čakaj, tudi ti jih bodeš še čutil. In ravno tako te bode prijelo, kakor mene.“

Od tedaj preteklo je trinajst let. Pozabil sem bil že tega dogodka in ne bil bi se morebiti spomnil, da me ni lani spomladi začelo po ramenu leve roke tako neznansko trgati, da je niti geniti nisem smel, ako sem hotel, da so vsaj nekoliko polegla bolečine. Tedaj umel sem še le prav oni trpečeholehni izraz, kateri sem videl vselej na Jurčičevem obličji, kadar je z revmatizmom v ramenu moral oblačiti ali slačiti suknjo.

Res, da je skrben in vesten zdravnik priza-

deval si lajšati mi grozne bolečine; a nesrečno trganje ugnezdilo se je bilo tako zelo v sklepih ramena, da je le počasi umikalo se spretnosti zdravnikov. Ko sem konečno zamogel roko vender le rabiti, kakor po navadi, iznenadil me je necega lepega jutra zdravnik s kategoričnim ukazom: v Toplice boste morali iti.

V Toplice torej. Bil sem v njih že mnogokrat, zlasti v dijaških letih, a vedno le za zabavo; spremljal sem tudi že doli prijatelja, ki je navlaš pripeljal se z Dunaja, da si v domačih Toplicah popravi pokvarjeno zdravje: da bodem pa sam kedaj moral poskušati topliške vode zdravilno moč, tega doslej nisem mislil.

Ubogal sem vender zdravnika; pospravil najnужnejše stvari za štirinajstdnevno bivanje v zdravšču v mali kovčeg, sedel na voz in veselo je šlo lepega pomladanskega jutra za oživljajočih solnčnih žarkov mimo Šmarija in Grosuplja po lepih gozdovih do krške doline in potem poleg smaragdno zelene reke, katera se v ljubkih ovinkih počasno pomika dalje, mimo „zakrpanega“ Žužemberka in starodavnega soteškega gradu v Toplice.

Pravijo, da pri človeku prvi utisi vedno odločujejo poznejšjo sodbo. Morebiti, da je tudi pri meni tako; morebiti, da je ravno sprejem moj v Toplicah bil poglavitni vzrok dobremu mnenju, katero sem kasneje si napravil o tem domačem zdravšču, katero je, kakor vse naše „domače“, v tujih rokah. Bil sem namreč prvi gost sezone in tacega me je pred Topliškim gradom zbrana domača gospoda — na čelu jej sam najemnik kopališča — prav živahno pozdravila. Iz lepih ust čul sem tudi pojasnilo tega živahnega pozdrava. On namreč ni veljal prav za prav meni; ampak bil je tribut oni jako razširjeni vraži, da ženska prinese nesrečo in imel je oznanjati le veselje, da prvi gost sezone ne pripada nesrečonosnemu nežnemu spolu, kajti to je — tako so dostavile le ustnice — „dober omen za vso sezono.“ Dasi je po tem pojasnilu hotelo biti razžaljeno moje samoljubje, potlačil sem vender ta občutek, kajti v istem trenutku čutil sem ob jednom posebno zadovoljnost o nepobitni reanici, da se zamorem s ponosom prištevati k „slabši“ polovici človeštva.

Po dobrodejnem spanji, katero me je objelo

luti, v Tirolih takisto in znatiželjen sem, bodo li tirolski poslanci tukaj drugače glasovali. (Poslanec Hauck kliče: Kathrein! Vladni katolik!) Mogoče, da bodo po upeljavi zlate valute dobili posamniki kake bliščeče stvarice, narejene iz zlata, ali važnejše kakor to je blagostanje narodov. Teh poslancev dolžnost je zastopati narod, ne pa pod plaščem katoličanstva in kristijanstva delovati za žide. (Živo odobravanje.) Na Štajerskem, Kranjskem, v Dalmaciji, v Istri in celo v Trstu je ljudstvo proti zlati valuti.

(Tržaški poslanec Stalitz: Ni res! — Lueger: Morda Italijani niso proti njej, Slovenci in Hrvatje pa so! — Stalitz: Hrvatov ni! — Lueger: Tako? Hrvatov ni? — Stalitz: Vsaj v Trstu ne! Lueger: Jugoslovanov pa je! — Stalitz: Mogoče!)

Posl. Lueger: Kdo hoče torej zlato valuto? Na vaši strani so izvrstni govorniki, velike kapacitete, bistre glave, kje pa so, zakaj pa molče! Vên z vami na megdan! Če govorim neumno, zavrnite me. Tega pa ne storite, ker tega storiti ne morete. Vsakomur se pripoveduje kaj drugega. Jedni pravijo, da se gre za vojni zakad; to je morda neumno, pripovedovalo pa se je. Mogel bi tudi kazati na to, da bodo krone kmalu močno obrabljene — takih ljudi, ki bodo to delali, se ne bode manjkalo — škodo bo imela država. Toda o tem govoril bodem o drugem času. Zdaj pa bom poučeval narod v svojem zmislu in vspraševal, jeli stoji za tistimi, kateri glasujejo za Lloyd, za Dunavsko parobrodno družbo in za regulacijo valute. Jedna Silbererjevih (obč. svetnik Dunajski) konfiskovanih „deset zapovedij“ slôve: Ne prešestvaj z opozicijo, jaz pa pravim stranki, ki tukaj tako rada opozicijo dela: Ne prešestvaj z vlado. Jaworski je rekel, da se o posledicah zlate valute ne more ničesar reči. To je najostrejša kritika vladne predloge. Prosim Poljake, naj ostanejo avtonomisti in naj glasujejo, kakor želi narod poljski. Kadar pravijo Poljaki, da so svoje interese podredili interesom vkupnosti, vprašujem vedno: Koliko bo to veljalo? Jaworski hoče valuto, katera ne bo povišala davkov; za tako valuto bi bil jaz tudi, škoda, da nam ni povedal, kakšna naj bi bila. Plener sovraži papir kakor zlo-deja. On želi, naj se začne hitro plačevati z gotovino. Papa Plener se je rad držal papirja, in sin bi to isto storil. Če ohranimo svoj papirnati denar, mogli bi se lotiti velikih gospodarskih del. Zahtevanih 183 milijonov je le prvi del tega, kar bode še dati. Puščali nam bodo še večkrat. V vojni imeli bomo velikausko ažijo; patrijotično ne bo zlato nikdar. „Dokler sili država vdove in sirote, da morajo prosjačiti, dotlej je upeljava zlate valute brezvestno hudodelstvo“. (Živo odobravanje.)

Predsednik pokliče govornika radi neka-terih izrazov k redu.

Posl. Biankini dokazuje, da se vlada nikdar ne ozira na hrvatski narod, vzlic temu, da je ta narod za državo doprinesel velikanskih žrtev. Na vseh bojiščih je tekla hrvatska kri. Govornik razpravlja državnopravne tirjatve avstrijskih Hrvatov in podkreplja te tirjatve s historičnimi dokazi. Omenja tudi starih denarjev, iz katerih je razvidno,

da so Hrvatska, Slavonija in Dalmacija že pred več stoletji imeli posebno jednotno denarstvo. V naši dobi pa se izpodriva narodni jezik povsod, kjer je le mogoče. Na novih penezih ni vrednost njihova zabeležena v hrvatskem jeziku, niti je utisnjen na-nje hrvatski grb. Napisi na denarjih morali bi biti sestavljeni v vseh v Avstriji navadnih jezikih, zakaj če se to ne stori, falsifikuje se avstrijski državni pojem. To so pa tako tehtni razlogi, da govornik ne more glasovati za vladno predlogo. (Živo odo-bravanje.)

Na to se prekine razprava. Posl. Eim inter-peluje vlado, zakaj razpušča ljudske shode na Češkem.

Prihodnja seja jutri.

G. Klun — g. Spinčić.

„Slovenčev“ državnozborni poročevalec piše v št. 114 od 19. t. m.: „Naj pri tej priliki opo-zarjam na pojasnilo, ki ga je slovenski poslanec objavil v „Slovenskem Narodu“ dne 14. t. m. Do-tičnega članka ni pisal noben slovensk poslanec, marveč vsi odločno oporekajo trditvi, da bi bili kdaj molče vtaknili kako razžaljenje. „Narodov“ porok trdi, da je g. Spinčić to sam po-vedal v Opatiji. Ali poslanec Spinčić zagotav-lja, da on tega v Opatiji ni govoril, am-pak da je to pristavil poročevalec sam. On je pač rekel, da je osorni odgovor ministra Gauča na govor poslanca Kluna v njem rodil misel, izstopiti iz konservativnega kluba, da je pa narav-nost pohvalno omenjal izvrstnega odgovora, ki ga je dal poslanec Šuklje v imenu slovenskih poslancev ministru Gauču. Očitane, da so slovenski poslanci molče pogoltnili omenjeno razžaljenje, je torej od dotičnega poročevalca izmišljeno sumničenje, zato bi bilo prav, da s svojim imenom stopi na dan in prevzame odgovornost za svojo trditev.“

„Slov. Narod“ ima v 94. št. poročilo o vo-lilskem shodu v Opatiji, v katerem stoji: „Pritrjeval je takrat odločnemu govoru poslanca Šukljeja in pričakoval obečano zadoščenje. A to „veliko“ za-doščenje obstajalo je v tem, da se je nepriljubljeni okr. glavar premestil iz jedne slovenske dežele v drugo hrvatsko-slovensko, da sta se rešili dve pri-tožbi zaradi koroških šol in obljubilo rešiti šolsko pritožbo iz Trsta. Zato (!) so slovenski poslanci glasovali ne samo za druge točke proračuna, nego celo za proračun naučnega ministerstva!“

Jaz sem pisal v št. 110 „Slov. Naroda“: „In glavni povod, da je izstopil, bil je, kakor je po-slanec Spinčić v Opatiji sam izjavil, razžaljenje gosp. Kluna in somišljenikov, kateri so to razžaljenje mirno spravili.“

Članek v „Slov. Narodu“ od 14. t. m. pisal sem jaz, slovensk poslanec, in nima poroče-valec „Slovenca“ (kateri je, kakor je že sam pri-poznal, v najtesnejši zvezi z g. Klunom) nikacega povoda, to zanikati.

Naravno je, da poštenjak Spinčić oporeka onemu, česar ni govoril. Saj pa kaj tacega tudi ni stalo v poročilu „Sl. Nar.“ iz Opatije, ampak ome-njal se je odločni govor posl. Šukljeja. („Slov.“ piše „izvrstni“ govor. Pritrjujem. Govorom poslanca Šukljeja se sploh ne more odrehati izvrstnost, pač pa navadno niso odločni). A ker poznam

in obrežja samo jedenkrat, potem pa se za nepri-jetne od tod prinese utise oškoduje z bivanjem na res jako prijaznem in prijetnem trgu v senci košatih kostanjev, ali pa se sprehodi po okolici.

In ta okolica je čarokrasna. Zdi se ti, ko da je narava sama hotela povzdigniti veljavnost zdra-vilnega vrelca, davša njegovemu izvirku tako krasen okvir. Slikovita okolica Topliška sicer ni in ne ugajala bi morebiti komu, ki išče le mogočnih uti-sov; pač pa je tako tihomilobna, da je kakor na-vlašč za idilno življenje, kakeršno ugaja ljudem, ki si žele popraviti pokvarjeno ali na novo pridobiti izgubljeno zdravje. Male sočnozelenne ravnine s pi-sanimi livadami in skrbno obdelanim poljem vrste se s polagoma vzdigajočimi se holmci, ki so deloma zaraščeni z lepimi, senčnimi gozdi, deloma — zlasti po osojnih stranéh — pa zasajeni z zlahtno vinako trto. Po vinogradih čepé prijazne zidanice in kleti, vrhove holmcev pa krasé navadno bele cerkvice. Dva potoka napajata ta „péstri čilim“ narave; ob-robja pa ga zelena Krka z vso milobno lepoto svojo, v kateri jej je vrstna malo katera druga reka.

Montanus.

g. Spinčića bolje nego „Slovenčev“ izvestitelj, mo-ram trditi, da g. Spinčić gotovo ni rekel „da je to pristavil poročevalec sam“, kajti poročevalec ni pri-stavil ničesar, kakor razvidno iz poročila v št. 94 „Slov. Nar.“ zgoraj pretiskanega. Tudi moram tr-diti, da ni Gavčev govor „v njem rodil misel“ iz-stopiti, nego, kakor sem pisal, bil je „glavni“ povod.

V svojem članku povdarjal sem, da so gg. Klun in somišljeniki „mirno spravili“ razžaljenje. Torej nisem pisal niti, da so ga „molče vtaknili“ niti, da so ga „molče pogoltnili“. Razsoden čitatelj mora pritrditi, da je to najmilejši izraz v zadevi razžaljenja, odločnega govora, sledečega za-doščenja in glasovanja za šibo, ki nas tepe.

Iz vsega tega pa je razvidno, da poročevalec „Slovenčev“ zopet z malo častnim namenom izkriv-ljuje, da mi podtika izraze, katerih nisem rabil in da me na podlagi vsega tega njegovega zlobnega zavijanja konečno obsodi kot krivega iz mišljenega sumničenja!

To ni pošteno! Tako ne delajo niti židov-ski liberalci!

S tem hotel je „Slovenčev“ poročevalec od-vrniti pozornost od glavne vsebine mojega članka in ogniti se stvarnemu odgovoru.

Ako je s tem „peskom v oči“ oslepil koga in tako vsaj deloma dosegel svoj zlobni namen, moram dotičnega pomilovati. Še bolj pa pomilujem poro-čevalca, uporabljajočega taka sredstva v svrhu, da bi se vzdržal na vrhu.

Slovensk poslanec.

Volilski poziv hrvatske „stranke prava“.

V Ljubljani dne 24. maja.

Svobodo, s katero se bodo vršile v kratkem volitve za hrvatski sabor, označuje prav dra-stično zadnji broj „Hrvatske“. Jedina opozicijska stranka, to je stranka prava, ki po odstopu neza-visne narodne stranke stopa v volilno borbo, niti svojega volilskega poziva ni mogla prijaviti popol-noma. „Hrvatska“, ki je v soboto prinesla ta poziv, bila je zaplenjena in v novem izdani prinaša na čelu lista „oskubljeni“ poziv do volilcev, iz kate-rega podajemo glavne poteze. Pozvani ste — pravi poziv — da dne 30. t. m. in naslednje dni zopet vršite svojo volilsko pravico, da volite sabor za pet let. (Zatem je bel prostor namestu konfiskovanih vrst.) Vender je, oziraje se na uspeh, neizogibna dolžnost vsakega neodvisnega volilca, da s svojim glasom sodi politiko, pod katero životari naša do-movina. (Zopet večji bel prostor namestu zaplenje-nih odstavkov.) Nikdo nam ne sme odreči ali ome-jiti osobne svobode, svobode mnenja v vsakem poslu, svobode tiska, svobode združevanja in delo-vanja in svobode volitve. Naši domovini hočemo uravnati pot do svobode, zjedinjenja, nezavisnosti in materijalnega blagostanja samo tedaj, ako poka-žemo svetu na volišči, da neodvisni del volilcev izraža svoje zaupanje možem, ki so dejansko do-kazali, da so pripravljeni neustrašeno se boriti z vsemi ustavnimi sredstvi za zjedinjenje in nezavis-nost hrvatskega naroda. Potem svari poziv volilce, naj se čuvajo ljudi, ki bi ne delali jedino za korist naroda in naj gledajo na to, da se večina nezavis-nih glasov združi za može, ki so bili vedno apostoli dr-žavnega in narodnega hrvatskega prava, ki so upirali svoje oči vedno jedino v narod in priznavali samo suverenost naroda. Tako storili bodo volilci svojo narodno dolžnost, četudi izberejo le neznatno manjšino poslancev. Večine, ki niso pravi izraz narodne zavesti, nimajo trajnega obstanka. Glasujejo naj volilci za kandidate, katere bode priporočal centralni klub stranke prava. Konča poziv s klicom: Živela zjedinjena in nezavisna Hrvatska! Dano iz sestanka stranke prava, obdržane na Reki dne 27. aprila 1892. (Podpisi okolu 90 pristašev stranke iz vseh krajev Hrvatske.)

Centralni odbor stranke prava v Zagrebu pri-javlja na podlagi tega poziva kandidate za 38 volil-nih okrajev, poudarjaje, da samo imenovane smatra stranka prava v omenjenih volilnih okrajih za svoje kandidate.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. maja.

Češki odpor.

Mladočeško politično društvo „Český lev“ v v Roudnicah sklicalo je ljudski shod, na kateri je

prvo noč mojega bivanja v Toplicah, ustal sem drugo jutro ves okrepcan in začel sem si natančneje ogle-dovati kraj, v katerem mi je po previdnosti zdrav-nikov bilo odkazano najmanje štirinajstdnevno bi-vanje. Zares, prijazna vas — pardon! kmalu bi se bil zameril dobrosrčnim Topličanom, ki nikakor ne dopuščajo, da bi se njihovo selišče imenovalo s tem kmetiškim imenom. Trg ali mesto Toplice sicer niso; a modri občinski odbor pomaga! si je iz te zágate, da reši in neomadeževano ohrani čast svoje občine s tem, da je na krajevno tablo zapisati dal z de-belimi črkami samo: Toplice, žeš, z jedino to besedo izraženo je prav lapidarno ono izjemno stanje, katero zavzema ta biser Dolenjske med vsemi osta-limi občinami Kranjske.

Toplice so torej prav prijazne. Njihove bele, večinoma lepo zidane hiše, pokrite so skoro vse z opeko, tako da napravijo Toplice na človeka, ki jih vprvič od dalječ zagleda, prav prijeten utis. Ne-koliko iluzije pač izgine hitro, ko se začneš spre-hajati po ozdih ulicah in zágatah, katerih unanost te nikakor ne spominja, da se nahajaš v kakem zdravšću. — Toda, kdo bode tudi zraka iskal med poslopji! Zato si človek ogleda Topliške boulevarde

prišel tudi tega okraja deželni in državni poslanec Na shod došlo je tudi mnogo socijalnih demokratov čeških, naroda je bilo pa toliko, kakor na kakšnem velikanskem meetingu. Grégr govoril je o državnem pravu in o sedanjih razmerah; obečal je socijalnim demokratom, da se bodo zanje odločno potegoval in jih naučeval za državno pravo in za nezavisnost Češke. Ako bode Češka samostalna, ne bodo čeških milijonov porabljeni v prosepah sovražnemu Dunaju, ostali bodo v deželi in s tem bode rešeno socijalno prашanje. Grégr kazal je na delovanje veleposestnikov, kateri so največja ovira uspešnemu postopanju narodnih poslancev. Ves shod zaupil je jednoglasno: Hanba! — Vladni krogi gledajo s strahom odločno agitacijo mladočeških poslancev; bojé se posledic. V krogih, kateri so precej dobro informovani, govori se, da mislijo v bodočem zasedanju dež. zbora češkega staviti Mladočehi nujni predlog: naj se pošlje cesarju adresa in naj se prosi z ozirom na rescript z dne 12. septembra 1871, da uveljavi češko državno pravo in se dá kronati kraljem češkim. Narod je po mladočeški agitaciji tako naučusen za to reč, da se ne bode upal noben staročeški poslanec glasovati zoper ta predlog, a tudi veleposestniki bi se mu ne mogli naravnost upreti in to bi utegnilo prouzročiti krizo, iz katere bi grof Taaffe ne prišel nepoškodovan, ako bi sploh prišel.

Vnanje države.

Peterburg in Berolin.

Ruski car nameraval je priti v Berolin, da vrne cesarju Viljemu njegova poseta. Govorilo se je, da se bode to zgodilo o priliki, ko pojde car v Kodanj na zlato poroko kralja in kraljice danske. Nemški listi govorili so o tej nameri carjevi precej hladno, a le navidezno, kajti niso prikrivali svoje radovednosti, nadeje se, da se bodo zboljšale rusko-nemške razmere in seveda tudi poslabšale fransosko-ruske. Carja pa le ni v Berolin. Te dni odpotoval je z vso svojo obitelji v Kodanj, a ne preko Berolina, ampak morskim putem. Berolinski diplomati in politiki se zdaj tolažijo upanjem, da bode car prišel v Berolin kadar se bode vračal na Rusko. Vederemo!

Francoski anarhisti.

Pariški listi javljajo, da se je policiji posrečilo zaprečiti nov atentat, kateri bi bil mogel prouzročiti strahovito nesrečo. Anarhisti hoteli so namreč razstreliti jednega tistih velikanskih zbiralnih kanalov, kateri so v Parizu. Vse je bilo za atentat gotovo, da se pa ni posrečilo, tega je le storilec kriv, ker ni umel z dinamitom dobro ravnati. Tudi zato ima policija dokazov, da so anarhisti prouzročili zadnje čase velikanske požare, seveda storilcev ni dobila v roke.

Dopisi.

Iz Postojine 22. maja. [Izv. dop.] (Slovenščina v kotu!) Kdor čita sem ter tja dopise iz Postojine po slovenskih listih, kdor čita popise raznih vesel in slavnostij, menil bi, da je Postojina po svojem lici popolnoma slovenski trg. Toda temu ni tako. Pogledati le treba napise nad našimi gostilnicami in prodajalnicami, tu je videti marsikaj nemškega in videti celo zgol nemške kašipote. To pač po mojih mislih ni potrebno, ali, ako že mora biti napis nad vrati v blaženi nemščini, potem naj bi bilo tudi gotovo še prostora za slovenski napis. Kako prijetno je videti v sredini trga „Narodna gostilna“ in „Čitalnica“ i. t. d.! Postojinci! Približujejo se binkoštni prazniki in z njimi čas, ko se bode obiskovala zopet svetovno znana Postojinska jama. Takrat bode privrelo vse polno slovenskega sveta v vaš trg. Ali ne bode čudna, da bodo Slovenci zopet letos našli gole nemške napise? Skoraj bi svetoval jim, naj se ravnajo po geslu: „Svoji k svojim“ in naj se držé le tistih gostiln, katere imajo slovenski napis. Zato pa, Postojina, prenovi si lice še za časa! — Šmarnice obhajajo se tudi pri nas. Lepa ta pobožnost bila bi veliko bolj prijazna, da bi se pele pri nji slovenske pesni. žalostno pa je, da se tako odstranjuje lepo slovensko petje od šmarnic. Posebno v nedeljo ne čujemo drugega nego jedino latinsko petje pri šmarnicah. Tudi tu bi bilo treba, približati se narodu.

J. M. K.

Iz Idrije, 22. maja. [Izv. dop.] V ponedeljski številki „Slovenca“, razkoračil se je zopet jedenkrat vročerkvni naš bojni petelin z rdeče svojo rožo nad mojo osebo. Piše, da jaz ne morem pozabiti poraza ob času deželnozborskih volitev. Zdi se mi, da on ne more še pozabiti vročega dne, kojega mu je napravil tukajšnji „politikon“, sicer ne bi ga omenjal še za leto dni. Namesto da bi se sramoral sredstev, koje je rabila stranka njegova v dosego svojega namena, — še baharija. Prav iz srca privoščili bi Vam Vašega poslanca, da ni to v kvar narodu. Pravite, da na moje be-

sede prisega „Slov. Narod“. Da, na moje besede prav lahko prisega, kajti radi mojih dopisov ni dobil še nikdar popravkov, toda na Vaše besede pač „Slovene“ ne more — ker so lažnjive. Ne rečem, slednji človek ima napake, bodi-si kapelan, škof ali papež, toda obrekovanje in laž ni več napaka, temveč prav ostudni greh. Pravite, da sem bil jaz pri nekem nevolilci in sem mu ponujal polo za podpis gledé izjave na vabilo „Slov. društva“. To je laž! Niti toliko časa nisem imel, da bi bil šel vsaj k vsem našim volilcem, tem manj pa še volilcem nasprotne stranke. Toliko razuma mi vender prisojate? Da sem hotel imeti 100 podpisov od nevolilcev, bilo bi kaj lahko, toda kaj tacega zmožni bi bili le Vi. Pola je v Ljubljani in prepričate se lahko, da ni podpisan, niti jeden nevolilec. Tako je! Glede prihodnje volitve Vam pa še omenim, da sedi sedaj na direkcijem stolu drugi mož, kateri, kolikor ga poznamo, je nepristranski in ne bode več dopuščal nadpregledniku G. terorizirati ljudi. Če Bog da, pristigli bodemo gosp. G. tudi še njegove peruti, kajti njegovo početje presega vse meje.

Idrijski „politikon“.

Domače stvari.

— (Baron Gödel-Lannoy †.) V soboto umrl je v Mariboru nekdanji slovenski deželni in državni poslanec dr. Herman baron Gödel-Lannoy. Pokojnik se je rodil dne 7. aprila 1820 v Mariboru in si po končanih pravnih naukih izbral sodno kariero. Najprej služboval je v Dalmaciji, potem je bil l. 1848 okrajni sodnik v Kopru in nato tajnik najvišjemu sodišču, deželnega sodišča svetnik in postal l. 1850 svetnik pri finančni prokuraturi v Trstu, odkoder je prišel v Budimpešto ter postal l. 1854 finančni prokurator v Požunu. L. 1858 imenovan je bil dvornim svetnikom in postal finančnim prokuratorjem v Benetkah, kjer je ostal osem let. L. 1866 bil je vojni intendant pri avstrijski vojski v Italiji, zajedno civilni adlatus nadvojvode Albrehta ter se kot takšen pogajal z italijansko vlado. L. 1866 postal je finančni prokurator na Nižjem Avstrijskem in ostal tu do 1880 l., ko je stopil v pokoj. Leta 1879, ko je bil grof Taaffe razpusil državni zbor in si prizadeval dobiti novo večino, namestu nenasitne nemške ustavoverne stranke, oglasil se je pokojni baron Gödel pri narodno konservativni stranki v Mariboru in ta ga je postavila kandidatom v kmetskih občinah Mariborskih, katere so ga pozneje volile tudi v deželni zbor štajerski. Državni zbor volil je Gödela drugim podpredsednikom, cesar pa ga je imenoval štajerskega deželnega glavarja namestnikom. Kot politik bil je pokojni baron Gödel najprej in pred vsem vladni pristaš in potem šele slovenski poslanec, sicer pa je rad storil, kar ga je kdo prosil. Pogreb je bil včeraj ob 5. uri popoldne, udeležba pa jako velika.

— (Jednakopravnost slovanščine pri državnih železnicah.) Ko se je te dni mudil v Trstu predsednik državnih železnic g. Bilinski, razložil mu je g. Mandić, predsednik političnega društva „Edinosti“ željo, da se izvede ravnopravnost glede slovanščine pri državnih železnicah. Gosp. Bilinski vsprejel je jako prijazno g. Mandića, ter mu priznal brez ovinkov, da so izražene želje opravičene. Obljubil je, da bode takoj poizvedel vse potrebno ter ustregel kolikor mogoče naznanjenim zahtevam. Pristavil je, da je že, ko je potoval po Istri, izjavil strogo zahtevanje, da so železniški uradniki večji deželnim jezikom. Pri državnih železnicah utegne se torej na Primorskem glede ravnopravnosti obrniti vsaj nekoliko na bolje — ako ne bodo ostale obljube le prazne besede, kakor toliko družih. Vederemo!

— (Konfiskacija.) Praške „Politike“ sobotni večerni list je bil konfiskovan zaradi članka „Polkovni jezik v koroškem pešpolku št. 7.“

— (Cerkvena glasba.) Na dan nebohoda 26. t. m. se bode pela v stolnici pri veliki maši ob 10. uri šesteroglasna maša, katero je zložil Jak. Gallus (Handl-Petelin?) Ta slavna maša „Elisabeth Zachariae“ se je pela dne 12. julija l. l. prvičrat v spomin rojaka našega na dan njegove tristoletnice. Gradual in ofertorij je zložil g. Ant. Foerster.

— (Pekovska in kolačarska zadruga Ljubljanska) imela je včeraj ob 10. uri dpo-

ludne v magistratni dvorani svoj drugi redni občni zbor v prisotnosti obrtnega komisarja mag. tajnika g. Sešeka. Načelnik g. Förderl je naglašal, da ga pač malo veseli delovati, če zadrugniki tako zanemarjajo svoje koristi, da se nič ne brigajo za svoje zadrugne reči, da nočejo niti ugoditi pravilam, katera je sklenil zadrugni, po večini mojstrov izvoljeni odbor. Več ko dve tretjini zadrugnih članov niti nista vplačali vpisnine pet goldinarjev in tudi kar se tiče vajencev, nečejo gospodje mojstri ničesar vedeti o kakem redu. Načelnik g. Förderl naglašal, da bode počakal samo še tri dni in ako mojstri ne plačajo vstopnine 5. gld. in ne prijavijo svojih vajencev, kakor zahtevajo pravila, potem bode objavil vse dolžnike obrtnemu oblastvu, da iztirja dolžne svote. Odobri se potem računski zaključek za zadnje leto 1891. Glede vajencev, kateri niso doslej plačevali niti vpisnine niti oprosnine, se sklène, da jo mora plačati mojster, če ne skrbe za plačilo roditelji ali varuhi. V zadrugno starejšinstvo voli se mesto izstopivšega člana gospod Žagar, v razsodniški zbor gospod Mavc. Načelnik gospod Förderl otvori potem razpravo o svojem predlogu, naj bi se pekovski vajenci ne upotrebljali več pri prodaji kruha na javnih mestnih trgih, ker le pohajkujejo, tam igrajo in se navadijo le slabega. Podpredsednik g. Jenko ta predlog krepko podpira. Obrtni zakon predpisuje, da naj mojster odgoji vajenca v verskem in nravnem pogledu in ga izuri v obrtu. A fanté, če je ves dan na ulici, se ne nauči svojega obrta in če se bodo vajenci klatili po ulicah, ne bode dobrega naraščaja. Sklene se potem, da vajenci ne smejo več kruh prodajati po Ljubljanskih ulicah in trgih. Če se pekovski mojster proti temu pregreši, kaznoval ga bode načelnik zadruge po § u 17 zadrugnih pravil. Zborovanje se je potem zaključilo.

— (Jurij Mejač †.) Iz Kamnika se nam piše: V Komendi je umrl zaradi velike starosti vsled oslavljenja Jurij Mejač, stari oče znanega rodoljuba Andreja Mejača. Rodil se je 4. aprila 1800 in dosegel torej redko starost 92 let. Ranjki je bil v kljub visoki starosti vedno bistrega uma in popolnoma zdrave pameti. Kake hude bolezni ni nikdar skusil. Tudi vid mu ni nič kaj oslabil; zvrševal je noter do zadnjega svoj krojaški obrt, akoravno bi bil prav brezbrizno užival svojo starost, kajti pri svojem marljivem, poštenem sinu in svojem postrežnem vnuku imel je vsega zadosti, česar mu je srcé pozelelo. Veliko je vedel o Francozih, ki so bili za časa Napoleona na Kranjskem, kar je tudi znal pripovedovati jako zanimivo. Pokojnik je bil poštenjak od nog do glave; ves čas svojega življenja jako marljiv in zmeren mož. Bodi mu zemljica lahka!

— (Vabilo) k zborovanju kmetijske podružnice v Kamniku 27. maja ob 10. uri popoldne v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Podružnično delovanje. 2. Posvetovanje o predmetih za občni zbor kmetijske družbe v Ljubljani dne 9. junija t. l. 3. O denarnih potrebščinah za tekoče in prihodnje leto. 4. O predlogih, da se podelé učiteljem in kmetovalcem darila in svetinje. 5. O nakupu moštne stiskalnice. 6. Volitev jednega odposlanca kot zastopnika podružnice k glavnemu zboru v Ljubljani. 7. O napravi podružnične drevnice, ako bi se dobila pri c. kr kmetijski družbi kaka podpora. V Kamniku 20. maja 1892. Emil Janežič, predsednik. Val. Burnik, tajnik.

— (Iz Št. Janža) na Dolenjskem se poroča, da bodo tam začeli zopet izdelovati cink in da so že pričeli s potrebnimi pripravljalnimi deli.

— (Nezgoda.) Piše se nam iz Truja na Pivki, dne 22. t. m.: Oni teden se je tukaj pripetila občutna nezgoda. Ubog kajzar vozil je na svojo njivo. Nazaj gredoč hotel je svoja slaba konjiča napojiti v bližnji Pivki, da se malo okrepčata, ker je seno itak drago. Nesreča pa je hotela, da sta konjiča zavozila po vodi in se potem udrila v neko, gospodarju nepoznano jamo. Dasi je pomoč takoj prišla, vender sta oba konja poginila. Ubogi mož je pomilovanja vreden.

— (Za doslužene vojake.) Vojaci, ki so od l. 1866. naprej v vojni bili ranjeni in spadajo v Trst, v Primorje in v Dalmacijo, dobivajo podporo iz zaloge društva „Unione patriottica Triestina di soccorso“. Prošnje brez kolka vložiti je do konca tega meseca pri mestnem županu Tržaškem kot predsedniku kuratorija. Prošnje in spričevala mora vidimirati dotična politična oblast proslincev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 23. maja. Iz Benetk se poroča tukajšnjim listom, da se je včeraj v mestu Terni razpočila pred prefekturo železna bomba, velika kakor človeška glava. Prefekturno poslopje poškodovano, nekateri zidovi so povse zrušeni. Redarstvo zaprlo 23 znanih anarhistov.

Dunaj 24. majnika. Uradna „Wiener Ztg.“ objavlja imenovanje Dunajskega policijskega ravnatelja barona Krausa deželnim predsednikom bukovinskim in podelitev komturnega križca Fran-Josipovega reda. — Deželni glavar Detela imenovan predsednikom komisije za pogozdovanje krasa na Kranjskem.

Bruselj 24. maja. „Moniteur“ prijavlja od kralja potrjeno revidirano ustavo in ukaz, da je zbornice razpustiti. Nove volitve določene na 14. dan junija meseca.

Kalkuta 24. maja. V Kašmirski dolini razširja se kolera epidemično. V Srinagarju bilo včeraj 296 bolnikov in 146 mrličev.

Razne vesti.

* (Spomenik Vuku Karadžiću.) V vasi Tršiču v Srbiji, kjer se je rodil Vuk Karadžić, hoté postaviti mu spomenik. Sestavil se je v to svrhu odbor, ki je razposlal poziv za nabiranje doneskov. Spomenik bode šola, na kateri se bode umestil doprasi kip Vukov iz trdega in trajnega gradiva.

* (Štiristoletnica prve s cirilico tiskane knjige v Črnigori.) Bodoče leto bode 400 let, da se je tiskala prva knjiga s cirilico v Obodgradu v Črnigori. Predlaga se v Novisadskem „Braniku“, da se slovesno praznuje ta štiristoletnica.

* (Nova železnica v Bosni.) V kratkem se bodo predložili državnima zboroma avstrijskemu in ogerskemu načrti zakona o zgradbi nove železnice, ki bode vedla iz Janjicev v Jajce, z druge strani pa v Bugojno. S časom se bode podaljšala ta proga do Špljeta. Od potrebnega kapitala, ki se bode dal deželi za zgradbo te železnice, plačevati jej bode 3%, obresti, odplačevala ga bode pa z dohodki železnice.

* (Štirje dvoboji v jedni uri.) V sredo jutraj imel je v Parizu neki znani borilec v Boulonskem gozdiču štiri dvoboje zapored. Razprij se je bil pri predstavi opere „Salambo“ s svojimi nasprotniki. V jedni uri ranil je vse štiri, jednega celo nevarno.

Poslano.

Finančni modrijan, ki nima poguma podpisati svojega imena, skuša v sobotni številki „Slovenčev“ ovreči številke, katere sem glede zidanja deške ljudske šole v Komenskega ulicah navel dne 17. t. m. v „Slov. Narodu“. Evo mu odgovora, iz katerega bode — dasi tudi se kaže popolnega novince v finančnih zadevah — vendar sprevideti zamogel, kako prav sem imel, ako sem g. dr. Gregoriča trditve ožigosal kot neresnične.

V proračun mestne blagajnice Ljubljanske za leto 1887 postavilo se je res 50.000 gld. za novo šolo mej potrebščine; a — in to je čisto prezir finančni genij „Slovenčev“ — ista svota postavila se je tudi mej pokritje kot posojilo, katero se je za zidanje nove šole dovolilo magistratu najeti pri loterijski posojilni zakladi. Tega posojila mestni magistrat ni realizoval. Vsakdo, ki ima le količkaj površnega znanja o knjigovodstvu, sprevideti mora torej na prvi pogled, da teh 50.000 gld. ni prav nič uplivalo na konečni uspeh dohodkov in izdatkov, da so — kakor se glasi tehnični izraz — bili le „prehodna položka“. Bedasto je torej trditi, da se je za novo šolo proračunjenih 50.000 gld. izdalo za druge potrebe, ker teh 50.000 gld. mestna blagajnica nikdar imela ni. Česar nima, pa tudi „Slovenčeva“ finančna kapaciteta izdati ne more. Sicer je pa za leto 1885. bilo proračunjenih za novo šolo tudi 50.000 gld. potrebščine in 50.000 gld. pokritja; toda od teh ne vesta ničesar „Slovenec“ in njegov poročevalec, ker se obadva z javnimi finančnimi zadevami pečata nekoliko prepovršno.

Ako stvar reasumujem, bilo je za stavbo nove šole v Komenskega ulicah v proračune postavljenih leta:

1886	gld. 50.000
1887	„ 50.000
1888	„ 60.000
1889	„ 30.000
vkup torej	gld. 190.000

Ker se je šola šele leta 1888. zidati začela, ni se v letih 1886 in 1887 najelo v ta namen v proračuna teh dveh let postavljeno posojilo (po 50.000 gld.) 100.000
ostalo je torej v proračunih res le gld. 90.000
kakor sem jaz trdil.

Če kdo, primerjajoč faktične izdatke s čisto stavbinskim proračunom, mej nje šteje tudi stroške za nakup stavbišča, interkalarni obresti in pa izdatke za napravo kanala, ki je v korist vsej ulici, mora zaradi svoje naivnosti le vzbuhati pomilovanje vsacega razsodnega človeka. Bilo bi torej odveč reagovati na dotična izvajanja „Slovenčevega“ finančnika.

Ako mi isti očita, da sem 6% no naklado čisto prezir, odgovoriti mu imam le toliko, da je „Slovenec“ v svoji številki z dne 14. t. m. vse ono priznal kot resnično, kar sem jaz v tem oziru trdil v mestnem zboru. Meni torej ni preostajalo drugega, ko na znanje vzeti to priznanje.

„Slovenčev“ finančnik dela mi pa krivico tudi zato, ker trdi, da sem g. dr. Gregoriču očital laž. Tega jaz nikdar storil nisem. Dejal sem le — in pri tem ostajem — da so g. dr. Gregoriča trditve na shodu „Katoliškega političnega društva“ bile popolnoma neresnične. Ako neznani mi prijatelj misli, da je to izraženo premalo krepko in če smatra vsekakor gori navedeni izraz za primernejši: fiat!

Konečno še nekaj gosp. dr. Gregoriču. On ima take zveze s „Slovencem“, da mora vsekakor poznati pisatelja „poslanega“ v 116. šte. njegovi. V lastnem interesu mu torej svetujem, naj moža prosi, da ga ne bode zagovarjal več tako nespretno, ker ga s tem le brezmejno blamuje.

V Ljubljani dne 22. maja 1892.

Ivan Hribar.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehalo ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatlica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepartat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (42—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 21. maja.

Na Dunaji:	1,	28,	36,	73,	72.
V Gradci:	82,	41,	85,	4,	9.

Tuji:

23. maja.

Pri **Maličih**: Glaser, Zach, Schmidt, Meissner, Sager, Kopfer, Hock, Bluth, Grünwald z Dunaja. — Hofbauer, Wasserman iz Gradca. — Storela iz Trsta. — Jadnig iz Beljaka.

Pri **Sionu**: Saus, Rosentritt, Goldhamer, Ibols, Schneider, Lebaka z Dunaja. — Grubitsch iz Gradca. — Baron Alber iz Trsta. — Domladis iz Ilirske Bistrice. — Curjel, Bramter iz Budimpešte. — Hönigman iz Kočevja. — Hanžek iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Zimmer iz Brna.

Umrlj so v Ljubljani:

21. maja: Terezija Droll, 58 let, Kapitalske ulice št. 13, carcinoma uteri.
22. maja: Janez Lehman, pomožni uradnik, 69 let, Gradaške ulice št. 8, kap. — Lukas Arce, delavec, 80 let, Tržaška cesta št. 14, exudat pleuritic.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. maja	7. zjutraj	738.4 mm.	14.4° C	sl. svz.	jasno	1.40 mm.
	2. popol.	738.5 mm.	20.6° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	738.6 mm.	16.2° C	sl. jzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.1°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. maja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 96.—	gld. 96.05
Srebrna renta	„ 95.50	„ 95.50
Zlata renta	„ 113.05	„ 113.15
5% marčna renta	„ 100.75	„ 100.85
Akcije narodne banke	„ 994.—	„ 997.—
Kreditne akcije	„ 320.—	„ 318.50
London	„ 119.50	„ 119.50
Srebro	„ —	„ —
Napol.	„ 9.49	„ 9.49 1/2
C. kr. cekini	„ 5.65	„ 5.65
Nemške marke	„ 58.55	„ 58.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185
Ogerska zlata renta 4%	„ 110	„ 85
Ogerska papirna renta 5%	„ 100	„ 60
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	85
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Zahvala.

Za mnoge izkaze srčnega sočutja ob smrti naše preljubljene soproge in matere, gospe

Terezije Droll

izrekamo za krasne darovane vence, za častno spremstvo k zadnjemu počitku, posebno železniskemu osobju in za gniljivo petje gg. pevcem, najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 24. maja 1892.

Žalujoči ostali.

Svim prijateljem i znancem jednomišljenikom, s kojima se osobno oprostiti ne mogah, kličem srdačan:

Na zdar do sretna vidova!

U Ljubljani 22. svibnja 1892.

(594) **Franjo Sinković**
mag. pharm.

Jutri v sredo dopoldne ob 10. uri

bode

v prejšnjem starem lokalu čitalničnem

razprodaja

dela

(593)

inventara Ljubljanske čitalnice.

C. kr. pismonosec

z najboljšimi spričevali, želi premeniti sedanje svoje mesto, oziroma prevzeti kako drugo službo. — Naslov je izvedeti pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(591—1)

Spreten pisar

se vsprejme takoj v notarsko pisarno v Loži.

(590—1)

Vsakovrstne

vozičke za otroke

dobro, jako solidno in ukusno izdelane, priporoča komad po gld. 5.—, 6.—, 7.—, 7.50, 8.—, 9.— in 10.— do gld. 20.—

(540—7)

Kočevska domača obrt

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Hrubé mlítí

5 minut
variti

Kathreiner'ovi továrny na sladovný kávu

Berlin-Mnichov-Vídeň

Zdraví

Kathreiner'ova

Kneipp'ova Sladová káva.

Jediná sladová káva s chutí a vuni pravé zrnkové kávy.

Neotvorená, pouze v původních baleních a hořejší ochrannou známku.

K dostání ve všech obchodech koloniálních a drogami.